

# Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 4. czerwca 1907.

**Treść:** (M 133 i 134.) 133. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Bozen do odprawiania gładkich towarów jedwabnych. — 134. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania elektrycznej kolejki wązkotorowej z Kemmelbach-Ybbs do Ybbs.

## 133.

### Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 7. maja 1907,

dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Bozen do odprawiania gładkich towarów jedwabnych.

Upoważnia się c. k. Urząd celny główny w Bozen do samodzielnego wymiaru cła od niewymienionych szczegółowo gładkich tkanin czysto jedwabnych, objętych Nrem 250. a) i od niewymienionych szczegółowo gładkich tkanin półjedwabnych, objętych Nrem 256. a).

Korytowski wlr.

Foitt wlr.

## 134.

### Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. maja 1907,

dotyczące koncesjonowania elektrycznej kolejki wązkotorowej z Kemmelbach-Ybbs do Ybbs.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894. Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895, tudzież ustawy z dnia 24. grudnia

1905, Dz. u. p. Nr. 216., w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami oraz c. i k. wspólnym Ministerstwem wojny gminie miasta Ybbs na jej prośbę koncesję na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu elektrycznej kolejki wązkotorowej, wyłącznie dla ruchu osobowego przeznaczonej od stacji Kemmelbach-Ybbs na linię c. k. kolei państwowych Wiedeń—Solnogród do miasta Ybbs, a to pod warunkami i zastrzeżeniami w dalszym ciągu bliżej oznaczonymi.

#### § 1.

Względem koncesjonowanej kolei żelaznej, korzysta koncesjonaryuszka z dobrodziejstw skarbowych, w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895. wymienionych.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V., lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

#### § 2.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana ukończyć budowę kolei żelaznej, na wstępie wspomnianej najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową zaś kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją przez cały okres koncesyjny w nieprzerwanym ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy ma koncesjonaryuszka złożyć na żądanie zarządu państwowego odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokowania pieniędzy pupilarnych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

### § 3.

Celem wybudowania koncesyjonowanej kolei żelaznej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce także odnośnie do tych kolei podjazdowych, ewentualnie wybudować się mających, których wykonanie zarząd państwowy uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

### § 4.

O ileby kolej koncesyjonowana poprowadzona być miała przez drogi publiczne, koncesyonaryuszka winna postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

### § 5.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana ponosić kosztą tych zarządzeń dla zabezpieczenia należytego funkcyonowania państwowych przewodów telegraficznych i telefonicznych, w chwili udzielenia koncesyi na tę linię już istniejących, które okazałyby się potrzebne wskutek budowy i ruchu wymienionej na wstępie linii kolejowej, w szczególności zaś pokryć także wydatki, z jakimi w danym razie byłoby połączone przeniesienie tych przewodów na inne miejsce.

### § 6.

We względzie budowy kolei koncesyjonowanej i ruchu na niej, powinna koncesyonaryuszka stosować się do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, oraz do technicznych warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238., i regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., znajdują zastosowanie do kolejek, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

### § 7.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, natenczas koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

### § 8.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przyznawać zawsze wolną jazdę na kolei podoficerom i ordynansom w służbie będącym.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwymi władzami wojskowymi.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana uwzględnić przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

### § 9.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesyjonowanej, koncesyonaryuszka ma poddać się bez oporu odpowiednim zarządzeniom władz bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia straty poniesionej wskutek czasowego wstrzymania ruchu.

### § 10.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub



dla zabezpieczenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być powinni z swemi pakunkami podróżnemi bezpłatnie, o ile wywiodą się certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi im wystawi.

#### § 11.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego, wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne usługi na rzecz zakładu pocztowego, może koncesyonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, dotyczące się zarządu kolejki a wymieniane między dyrekcją lub zarządem przedsiębiorstwa kolejki a jej podwładnemi funkcyonaryuszami, lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

#### § 12.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy na wypadek niezdolności do pracy i na starość, tudzież o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej, względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszkę wkładającej jak zakład emerytalny wyżej wspomniany.

To zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość należy przeprowadzić w ten sposób, by koncesyonaryuszka lub wstępujące w jej miejsce przedsiębiorstwo miało obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako motorowi, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiedniem ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

#### § 13.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dostarczać w należytem czasie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolei żelaznych.

#### § 14.

Okres koncesyi i ochrony przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, wynosić ma lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu koncesya traci moc swoją.

Rząd może koncesyę uznać za zgasłą jeszcze przed upływem rzeczzonego czasu, gdyby określone w § 2. zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, i o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

#### § 15.

Prawo powrotu na rzecz państwa, unormowane § 8. ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238., nie ma zastosowania do koncesyowanej kolei żelaznej.

#### § 16.

Koncesyonaryuszka nie ma prawa, wyjawsz y w przypadku wyraźnego zezwolenia ze strony zarządu państwowego, odstąpić trzecim osobom utrzymywanie ruchu na koncesyowanej kolei żelaznej.

#### § 17.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tem względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

#### § 18.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków przepisanych w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za zgasłą.

**Derschatta wlr.**

CONTENTS  
ORIGINAL ARTICLES  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public

THE MEDICAL PROFESSION AND THE PUBLIC  
The Medical Profession and the Public  
The Medical Profession and the Public